

[Mejdahl]

kun er et spørgsmål om, hvor mange penge man får ind, det er i lige så høj grad et spørgsmål om, hvor få penge man giver ud.

Når det er sagt, skal jeg erkende, at de opgaver, som Københavns Kommune står over for, er store, og at de for nogles vedkommende også er svære. Der er boligproblemer, der er også sociale problemer, der er arbejdsløsheden, der er trafikale problemer, og der er stagnationsproblemerne osv.

Stagnationsproblemer er sjældent så spændende at tackle som de problemer, der følger med vækst, men det er forkert at fremstille dem som uløselige, og her synes jeg, at Københavns bystyre har været for sen i vendingen.

Hr. Agerschou var så frimodig at sige om administrationen i Københavns Kommune, at den var betonagtig og stivnakket. Så vidt vil jeg ikke gå, men som eksempel på det, jeg sagde før, vil jeg godt nævne, at elevtallet i Københavns skoler er faldet fra 43.000 i 1976 til 29.000 i dag. Det er et fald på 32 pct. Antallet af lærere er i samme periode steget med 3 pct. Her er i alt fald et område at tage fat på. Alarmen har længe været tændt! Og sådan er der flere eksempler på, at København har et højere serviceniveau end den øvrige del af landet.

For balancens skyld skal jeg retfærdigvis nævne, at der er områder, som kommunen er ved at tage hånd om, f.eks. hospitalsvæsenet og døgnplejen.

København er inde i en ond cirkel – det var det, som SF's ordfører kaldte en nedadgående spiral – men det er først og fremmest Københavns bystyre, der må bryde cirklen ved konstruktivt at gå ind i et arbejde, der sigter på at ændre vante arbejdsgange og strukturer. Hvis Københavns størrelse alene er problemet, må vi jo overveje at dele byen i mindre kommuner.

Den af S og SF foreslåede dagsorden vil vi stemme imod. Det er en dårlig skik, at regering og Folketing altid skal sætte analysearbejde i gang. De 103 fattige kommuner kan med lige så god ret begære forhandlinger og udvalgsarbejde sat i gang.

Jeg ser i bladet »Kommunen« fra den 11. maj i år, at FKKA vil bede AKF om at lave en undersøgelse, der skal koste 1,6 mio. kr. Nogle af pengene skal endda hentes i den kommunale momsfond. Undersøgelsen skal belyse, om de hidtidige udligninger kan siges at forvride de private forbrugsmuligheder og dermed har be-

tydning for den enkelte borgers reelle levestandard. Jeg synes, at det er i orden, at man selv tager fat.

Vi har brug for hovedstaden og de funktioner, som København har som hovedstad: at det er en magnet, og at det er udstillingsvinduet udadtil. Men i Venstre mener vi, at København er tilgodeset rent økonomisk. København må selv tage hånd om sine problemer, og derfor må jeg på Venstres vegne afvise dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Det er bare for at rette en åbenlys misforståelse. Dagsordenen indeholder i og for sig ikke noget om et analysearbejde. Der har vi allerede Københavnerrapporten. Det, der er foreslået med dagsordenen, er, at regeringen og Københavns Kommune forhandler om konkrete forslag, der kan bidrage til langsigtet at løse Københavns økonomiske og strukturelle problemer.

Aage Brusgaard (FP):

Først vil jeg sige tusind tak til SF, fordi partiet rejser sådan en forespørgsel her i landets højeste Ting, så vi kan få debatteret forholdene i Københavns Kommune.

Derefter vil jeg rette en uforbeholden tak til vores indenrigsminister for den meget fine redegørelse, han har givet som svar på forespørgslen.

I sin redegørelse nævner indenrigsministeren mange tal, statistikker osv., så dem er der ingen grund til at gentage her. Jeg vil kun nævne nogle ganske få af dem.

Når vi kan se, at beskatningsgrundlaget pr. indbygger i Københavns Kommune er 13 pct. over gennemsnittet for kommuner uden for hovedstadsområdet, er det altså ikke, fordi kommunen har for få indtægter, at der er problemer, for hvordan skulle andre kommuner så kunne klare sig? Det meget store beskatningsgrundlag netop for borgere i København grund sig jo på, at så mange statsansatte – ja, i det hele taget offentligt ansatte – har sæde her. De er jo ret højt lønnet og derved i stand til at hæve gennemsnittet.

Der er tit talt om, at Københavns Kommune har særlige sociale problemer. Det er da også muligt, den har det, bl.a. på grund af den igen flere år førte politik, men vi kan jo også se,